

Datum van inontvangstneming : 18/12/2025

Zaak C-721/25**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

14 november 2025

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (hoogste bestuursrechter, Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

12 november 2025

Verzoekster in eerste aanleg en appellante in hoger beroep:

V.S.

Verweerder in eerste aanleg en geïntimeerde in hoger beroep:

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos

[OMISSIS]

**LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS
(hoogste bestuursrechter, Litouwen)****BESCHIKKING**

12 november 2025

Vilnius

De kamer van de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas [OMISSIS] [samenstelling van de rechtbank],

[OMISSIS] onderzoekende [OMISSIS] in het kader van de [OMISSIS] beroepsprocedure, de bestuursrechtelijke zaak betreffende het hoger beroep dat appellante, V.S., heeft ingesteld tegen de beslissing van de Vilniaus apygardos administracinis teismas (bestuursrechter in eerste aanleg Vilnius, Litouwen) van 18 december 2023 in de bestuursrechtelijke zaak [OMISSIS], waarbij appellante vordert dat de besluiten van de Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (Nationaal betaalagentschap onder het Ministerie van Landbouw,

Litouwen) nietig worden verklaard en dat dit agentschap wordt gelast maatregelen te treffen,

heeft de volgende beschikking vastgesteld:

I.

- 1 Het geschil in de onderhavige zaak betreft de geldigheid en rechtmatigheid van besluit nr. BR6-8653 [OMISSIS] van 5 december 2022 en besluit nr. BR6-1291 van 24 februari 2023 van de Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (hierna ook: „Agentschap”), waarbij appellante de-minimissteun werd geweigerd.
- 2 Appellante, V.S., heeft bij de Vilniaus apygardos administracinis teismas beroep ingesteld en gevorderd dat [die] besluiten nietig worden verklaard en dat het Agentschap wordt gelast haar verzoek van 21 december 2021 opnieuw in behandeling te nemen.
- 3 In zijn antwoord op het administratief beroep van appellante [OMISSIS] heeft het Agentschap de vordering betwist en verzocht om afwijzing ervan.
- 4 Bij beslissing van 18 december 2023 heeft de Vilniaus apygardos administracinis teismas het beroep van appellante verworpen op grond dat het voor appellante berekende steunbedrag, namelijk 49 730 EUR, hoger was dan het plafond dat is vastgesteld in artikel 3, lid 3 bis, van verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de landbouwsector (hierna: „verordening nr. 1408/2013”).
- 5 Met haar hoger beroep verzoekt appellante om nietigverklaring van de beslissing van de Vilniaus apygardos administracinis teismas van 18 december 2023 en om toewijzing van haar beroep. Daarbij voert appellante aan dat het Agentschap op basis van haar verzoek een steunbedrag had kunnen betalen dat het in verordening nr. 1408/2013 vastgestelde plafond, namelijk 25 000 EUR, niet overschreed.
- 6 In antwoord op het hoger beroep van appellante vordert het Agentschap [OMISSIS] dat de beslissing van de rechter in eerste aanleg wordt bevestigd en dat het hoger beroep van appellante wordt verworpen

De kamer

overweegt het volgende:

II.

- 7 De onderhavige zaak werpt een vraag op over de uitlegging van het Unierecht. Het is derhalve noodzakelijk het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna ook: „Hof van Justitie”) om een prejudiciële beslissing te verzoeken [OMISSIS].

Voorwerp van het geschil en relevante feiten

8 In casu staat het volgende vast:

8.1. Op 21 december 2021 heeft appellante bij het Agentschap een verzoek ingediend om gedeeltelijke voldoening van de schuld van een insolvente rechtspersoon in liquidatie of een natuurlijke persoon tegen wie een faillissementsprocedure loopt, aan entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen, waarin zij heeft aangegeven te beschikken over een schuldvordering van 128 717,08 EUR, hetgeen volgens de procedure van de Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo to statymas (wet van de Republiek Litouwen inzake de insolventie van rechtspersonen) een erkende vordering is en in de eerste fase van die procedure moet worden voldaan als een vordering van tweede rang op de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid „Agroinas”, die insolvent is en in liquidatie verkeert.

8.2. Bij besluit nr. BR6-8653 van 5 december 2022 heeft het Agentschap appellante meegedeeld dat het de steun niet zou verlenen omdat het voor appellante berekende steunbedrag het in verordening nr. 1408/2013 vastgestelde plafond overschreed, en dat zelfs het deel van de steun dat dit plafond niet overschreed, niet kon worden toegekend.

8.3. Appellante was het niet eens met het besluit van het Agentschap van 5 december 2022 en diende op 11 januari 2023 een klacht in bij de Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija (Ministerie van Landbouw van de Republiek Litouwen), dat de klacht op grond van de bevoegdheid van het Agentschap ter beoordeling doorstuurde naar het Agentschap.

8.4. Bij besluit nr. BR6-1291 van 24 februari 2023 heeft het Agentschap appellantes klacht afgewezen en herhaald dat de de-minimissteun in de landbouwproductiesector niet zou worden toegekend, aangezien het berekende steunbedrag het in verordening nr. 1408/2013 vastgestelde plafond overschreed en dat zelfs het gedeelte van de steun dat dit plafond niet overschreed, niet kon worden toegekend.

9 Het geschil in de onderhavige zaak betreft de toekenning van de-minimissteun op basis van een door appellante bij het Agentschap ingediend verzoek. Volgens appellante heeft zij voor het eerst de-minimissteun aangevraagd, zodat de bepalingen van artikel 3, lid 7, van verordening nr. 1408/2013 betreffende de cumulering van steun niet op haar van toepassing zijn en deze bepalingen niet kunnen worden geacht te verbieden dat het deel van de steun wordt uitgekeerd dat het in artikel 3, lid 3 bis, van verordening nr. 1408/2013 vastgestelde plafond niet overschrijdt. Bijgevolg had het Agentschap appellante een steunbedrag van 25 000 EUR moeten betalen.

10 [OMISSIS] Het Agentschap is het niet eens met de argumenten van appellante en stelt dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, leden 3 bis en 7, van verordening nr. 1408/2013, het feit dat de door appellante aangevraagde steun het

in die verordening vastgestelde plafond overschrijdt, tevens betekent dat het deel van de steun dat dit plafond niet overschrijdt, niet kan worden uitbetaald.

Relevante bepalingen van nationaal recht en Unierecht

- 11 In de overwegingen van verordening nr. 1408/2013 staat te lezen dat de voor de toepassing van deze verordening in aanmerking te nemen periode van drie jaar op voortschrijdende grondslag moet worden beoordeeld, zodat bij elke nieuwe verlening van de-minimissteun het totale in het betrokken belastingjaar en in de twee voorgaande belastingjaren aan de-minimissteun verleende bedrag in aanmerking wordt genomen (overweging 8). Het is de plicht van de Commissie erop toe te zien dat de staatssteunregels worden nageleefd en de lidstaten moeten, overeenkomstig het in artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde samenwerkingsbeginsel, de vervulling van deze taak vergemakkelijken door de nodige instrumenten uit te werken om te waarborgen dat het totale bedrag aan de-minimissteun dat in het kader van de de-minimisregel aan één onderneming wordt verleend, het totale toelaatbare plafond niet overschrijdt (overweging 20).
- 12 Verordening nr. 1408/2013, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2019/316 van de Commissie van 21 februari 2019, bepaalt in artikel 3, waarin de-minimissteun wordt gedefinieerd, dat het cumulatieve bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat over een periode van drie belastingjaren wordt verleend aan ondernemingen die actief zijn in de primaire productie van landbouwproducten, niet hoger ligt dan het in bijlage I vastgestelde nationale maximum (lid 3). In afwijking van de leden 2 en 3 kan een lidstaat beslissen dat het totale bedrag aan de-minimissteun dat aan één enkele onderneming wordt verleend, niet hoger mag liggen dan 25 000 EUR over een periode van drie belastingjaren en dat het totale cumulatieve bedrag aan de-minimissteun over een periode van drie belastingjaren het in bijlage II vastgestelde nationale maximum niet mag overschrijden, voor zover aan de voorwaarden van lid 3 bis, onder a) en b), is voldaan (lid 3 bis). Wanneer de de-minimisplafonds, de nationale maxima of het sectorale maximum als bedoeld in de leden 2, 3 en 3 bis door de toekenning van nieuwe de-minimissteun zouden worden overschreden, komt deze nieuwe steun in zijn geheel niet in aanmerking voor het voordeel van deze verordening (lid 7). In artikel 6, lid 3, van die verordening is bepaald dat een lidstaat pas nieuwe de-minimissteun overeenkomstig die verordening verleent nadat hij zich ervan heeft vergewist dat dit het totale bedrag aan de-minimissteun dat aan de betrokken onderneming is verleend, niet zodanig doet toenemen dat de in artikel 3, leden 2, 3 en 3 bis, vastgestelde toepasselijke plafonds en nationale en sectorale maxima worden overschreden, en dat aan alle in die verordening vastgestelde voorwaarden is voldaan.
- 13 In de Likviduojamų dėl bankroto juridinių asmenų ar fizinių asmenų, kuriems iškelta bankroto byla, įsiskolinimo žemės ūkio veiklos subjektams tenkinimo iš

valstybės biudžeto lėšų tvarkos aprašas¹ (Beschrijving van de procedure voor de voldoening, uit middelen van de staatsbegroting, van schulden van insolvente rechtspersonen in liquidatie of natuurlijke personen tegen wie een faillissementsprocedure loopt, aan entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen), goedgekeurd bij besluit nr. 504 van de regering van de Republiek Litouwen van 18 mei 2016, zoals gewijzigd bij besluit nr. 783 van 29 september 2021 (hierna: „beschrijving”), wordt bepaald dat een verzoek tot gedeeltelijke voldoening van de schuld van een insolvente rechtspersoon in liquidatie of een natuurlijke persoon tegen wie een faillissementsprocedure loopt, aan entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen, gebeurt aan de hand van een document dat moet worden ingevuld door de entiteit die landbouwactiviteiten uitoefent, op basis waarvan middelen beschikbaar worden gesteld voor de toekenning van de-minimissteun in de landbouwsector om de schuld van een insolvente rechtspersoon in liquidatie of een natuurlijke persoon tegen wie een faillissementsprocedure loopt aan entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen, gedeeltelijk te voldoen (punt 2.2). Volgens de beschrijving kan tot 40 % van de vorderingen van entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen tot betaling voor de verkoop van landbouwproducten uit de staatsbegroting worden voldaan (punt 3). Rekening houdend met de informatie die het Agentschap overeenkomstig punt 8.4 van de beschrijving heeft verstrekt, stelt de minister van Landbouw binnen tien werkdagen na de indiening ervan de intensiteit van de de-minimissteun in de landbouwproductiesector voor dat jaar vast die moet worden toegepast op de overeenkomstig de beschrijving uit te voeren procedures (punt 6). Na ontvangst van het verzoek en de documenten binnen de in punt 4 van de beschrijving vermelde termijn, moet het Agentschap 1) uiterlijk 20 werkdagen na ontvangst van het verzoek de informatie verifiëren die nodig is om ervoor te zorgen dat de toekenning van de-minimissteun aan de begunstigde niet meer bedraagt dan het totale bedrag aan de-minimissteun dat overeenkomstig de bepalingen van verordening nr. 1408/2013 is toegekend aan begunstigden die actief zijn in de primaire productie van landbouwproducten gedurende een periode van drie belastingjaren, niet meer bedraagt dan het in artikel 3, lid 3 bis, van verordening nr. 1408/2013 vastgestelde bedrag voor elke afzonderlijke begunstigde, en geen inbreuk maakt op de andere bepalingen van verordening nr. 1408/2013 (punt 8.2); 2) overeenkomstig verordening nr. 1408/2013 en de voorschriften van het register van toegekende staatssteun, uiterlijk 15 werkdagen na de vaststelling van het besluit van de minister van Landbouw tot vaststelling van de intensiteit van de de-minimissteun voor het lopende kalenderjaar, verifiëren of de toekenning van de-minimissteun aan de in het verzoek vermelde begunstigden niet hoger is dan het bedrag aan de-minimissteun dat is toegestaan voor de begunstigde (en de daarmee verbonden ondernemingen) voor het lopende jaar en de twee voorgaande belastingjaren (punt 8.6); en 3) uiterlijk 20 werkdagen na de vaststelling van het besluit van de minister van Landbouw tot vaststelling van de intensiteit van de de-minimissteun voor het lopende kalenderjaar een besluit nemen over het al dan niet toekennen van de-minimissteun en de

¹ [OMISSIS].

begunstigden daarvan in kennis stellen overeenkomstig de procedure van verordening nr. 1408/2013 (punt 8.7).

- 14 Tabel 2 van het in de beschrijving goedgekeurde formulier dat wordt gebruikt voor het verzoek om gedeeltelijke voldoening van de schuld van een insolvente rechtspersoon in liquidatie of een natuurlijke persoon tegen wie een faillissementsprocedure loopt, aan entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen, moet worden ingevuld met informatie over de gedeeltelijke voldoening van de vordering van de entiteit die landbouwactiviteiten uitoefent tot betaling voor de verkoop van landbouwproducten, onder andere met betrekking tot de vordering die is goedgekeurd overeenkomstig de procedure waarin is voorzien in de wet van de Republiek Litouwen inzake de insolventie van rechtspersonen/de wet van de Republiek Litouwen inzake het faillissement van natuurlijke personen, en die in de eerste fase van deze procedure als vordering van tweede rang moet worden voldaan (punt 10).
- 15 In de Suteiktos valstybės pagalbos ir nereikšmingos (*de minimis*) pagalbos registro nuostatai² (bepalingen van het register van verleende staatssteun en de minimis-steun), goedgekeurd bij besluit nr. 35 van de regering van de Republiek Litouwen van 19 januari 2005, zoals gewijzigd bij besluit nr. 13 van 6 januari 2021, is bepaald dat de-minimissteun aan een marktdeelnemer die actief is in de primaire productie van landbouwproducten, de-minimissteun betekent die, uitgedrukt in geldwaarde, niet meer bedraagt dan 25 000 EUR [OMISSIS] voor één marktdeelnemer (voor één onderneming) die actief is in de primaire productie van landbouwproducten gedurende een periode van drie belastingjaren, zoals bepaald in verordening nr. 1408/2013, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2019/316 van de Commissie van 21 februari 2019 (punt 6.7). Het register van verleende staatssteun en de-minimissteun bevat onder meer de volgende informatie over de verleende steun — het bedrag van de verleende steun (punt 10.6).
- 16 In de Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministras įsakymas Nr. 3D-725 „Dėl teikiamos pagalbos už likviduojamų dėl bankroto juridinių asmenų ir fizinių asmenų, kuriems iškelta bankroto byla, įsiskolinimą žemės ūkio veiklos subjektams intensyvumo lygio 2022 metams nustatymo” (besluit nr. 3D-725 van de minister van Landbouw van de Republiek Litouwen tot vaststelling van het intensiteitsniveau voor 2022 voor steun die wordt verleend met betrekking tot schulden van insolvente rechtspersonen in liquidatie en natuurlijke personen tegen wie een faillissementsprocedure loopt, aan entiteiten die landbouwactiviteiten uitoefenen) van 28 november 2022 is de intensiteit van de de-minimissteun in de landbouwsector voor 2022 vastgesteld op 40 %.

² [OMISSIS] [herhaalde informatie].

Criteria voor het vaststellen van het plafond voor de-minimissteun en het effect daarvan op de toekenning van financiering op basis van een verzoek dat is ingediend door een begunstigde die nog niet eerder dergelijke steun heeft aangevraagd en waarin het bedrag van de aangevraagde steun niet is gespecificeerd

- 17 In de onderhavige zaak gaat het om de vraag of appellante in een situatie waarin het voor haar naar nationaal recht berekende steunbedrag het plafond van de de-minimissteun overschrijdt, recht heeft op het deel van de steun dat het plafond van de de-minimissteun niet overschrijdt (in casu 25 000 EUR). In de onderhavige zaak staat vast dat appellante niet eerder de-minimissteun heeft aangevraagd en dat aan appellante gedurende een periode van drie belastingjaren geen dergelijke steun is verleend. De bepalingen van het Unierecht en het nationale recht inzake de toepassing van de regels inzake cumulering van steun zijn in de onderhavige zaak dan ook niet relevant. De partijen in deze zaak zijn het in wezen alleen oneens over de bevoegdheid van de nationale autoriteit die verantwoordelijk is voor het beheer van de steun, om een deel van de financiering toe te kennen op basis van het verzoek van appellante.
- 18 In dat verband moet allereerst worden opgemerkt dat de begunstigde volgens de nationale wetgeving van de Republiek Litouwen bij het indienen van een verzoek om de-minimissteun niet afzonderlijk het specifieke bedrag van de gevraagde steun kan aangeven of een verzoek kan indienen om een steunbedrag uit te betalen dat het plafond voor de-minimissteun niet overschrijdt. Het verzoek om toekenning van steun, waarvoor het formulier is goedgekeurd bij besluit van de regering van de Republiek Litouwen, bevat immers slechts algemene informatie over een vordering van een dergelijke persoon, die is goedgekeurd en moet worden voldaan overeenkomstig de bij wet vastgestelde procedure, op basis waarvan deze persoon kan verzoeken om de-minimissteun (zie punt 14 van de onderhavige beschikking). Bovendien kan volgens punt 3 van de beschrijving tot 40 % van de vorderingen, van entiteiten die een landbouwactiviteit uitoefenen, tot betaling voor de verkoop van landbouwproducten worden voldaan, maar wordt de specifieke steunintensiteit voor het betrokken jaar na de indiening van de verzoeken bij afzonderlijk besluit van de minister van Landbouw van de Republiek Litouwen vastgesteld (zie punt 16 van de onderhavige beschikking). Rekening houdend met de in het verzoek verstrekte informatie en de voor het specifieke jaar goedgekeurde steunintensiteit, neemt het Agentschap een besluit over de toekenning van steun. Bij het indienen van een verzoek is de begunstigde dus nog niet op de hoogte van het nationale plafond voor de voldoening van zijn vorderingen, waarbij dat plafond relevant is voor het bepalen van het definitieve bedrag van de steun die kan worden toegekend.
- 19 Bij toepassing [naar analogie] van de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake de definitie en beoordeling van de-minimissteun moeten de artikelen 3 en 6 van verordening nr. 1408/2013 worden geplaatst in de context van het geheel van die verordening, die de mogelijkheid moet bieden dat voor staatssteun van een gering bedrag wordt afgeweken van de regel dat elke steun voordat er uitvoering aan

wordt gegeven bij de Commissie moet worden aangemeld. Hieruit volgt dat zowel artikel 3 van verordening nr. 1408/2013, dat tot doel heeft de-minimissteun te definiëren waarvoor wordt afgeweken van het in het Verdrag [betreffende de werking van de Europese Unie] neergelegde beginsel van het verbod op steunverlening, als artikel 6 van deze verordening, dat betrekking heeft op de door de lidstaten uitgevoerde monitoring bij de verlening van dergelijke steun, strikt moet worden uitgelegd (zie naar analogie arrest van het Hof van Justitie van 28 oktober 2020, INAIL, C-608/19, EU:C:2020:865, punten 26 en 27).

- 20 In de eerste plaats is de definitie van de-minimissteun en van het plafond ervan in verordening nr. 1408/2013 niet afhankelijk van het bedrag van de door de begunstigde aangevraagde steun, maar van het bedrag van de hem toegekende (verleende) steun, dat wil zeggen dat aan de begunstigde geen steun kan worden toegekend (verleend) die het plafond van de de-minimissteun tijdens de referentieperiode overschrijdt. Het begrip „toegekende” steun („*suteiktos*”) dat wordt gebruikt in de Litouwse taalversie van de overwegingen en de artikelen 3 en 6 van verordening nr. 1408/2013 (zie de punten 11 en 12 van de Litouwse versie van deze beschikking) komt overeen met de versies van dat begrip in andere talen (bijvoorbeeld in het Engels: *grant*; in het Frans: *accorder*; in het Duits: *gewähren*). Opgemerkt moet worden dat het plafond voor de-minimissteun ook in de nationale wetgeving van de Republiek Litouwen gekoppeld is aan „verleende” en „toegekende” steun.
- 21 In de tweede plaats volgt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie dat aan de hand van het totaal van de bedragen die de begunstigten op die grondslag reeds hebben ontvangen en nog vorderen voor de referentieperiode, gesteld dat het staatssteun betreft, moet worden beoordeeld of het gaat om de-minimissteun (zie naar analogie arrest van het Hof van Justitie van 12 januari 2023, DOBELES HES, C-702/20 en C-17/21, EU:C:2023:1, punt 92). De begunstigde aan wie een lidstaat voornemens is de-minimissteun toe te kennen die het totaalbedrag van de aan deze onderneming verleende steun, wegens eerder verleende steun, zodanig zou doen toenemen dat het de-minimisplafond zou worden overschreden, kan er echter tot de verlening van deze steun voor kiezen de vereiste financiering te verlagen of geheel of gedeeltelijk af te zien van de reeds eerder ontvangen steun, teneinde dit plafond niet te overschrijden (zie arrest van het Hof van Justitie van 28 oktober 2020, INAIL, C-608/19, EU:C:2020:865, punt 43). Hieruit volgt dat, zelfs indien het door de begunstigde zelf in zijn verzoek gevraagde bedrag relevant wordt geacht voor de vaststelling van het de-minimisplafond, de mogelijkheid om de begunstigde, tot de toekenning van deze steun, toe te staan het in het verzoek gevraagde steunbedrag te verlagen zodat het in overeenstemming is met het de-minimisplafond, verenigbaar is met de Uniewetgeving.
- 22 In het onderhavige geval, zoals hierboven vermeld, specificeert de begunstigde van de-minimissteun volgens de nationale wetgeving van de Republiek Litouwen geen specifiek steunbedrag in het verzoek (en kan hij dat ook niet specificeren). Dat bedrag wordt vastgesteld door het Agentschap, rekening houdend met het

ationale steunintensiteitsniveau dat door de minister van Landbouw van de Republiek Litouwen voor het specifieke jaar is goedgekeurd na de indiening van de verzoeken. Bijgevolg betwijfelt deze kamer of, wanneer de begunstigde gedurende een periode van drie belastingjaren geen de-minimissteun heeft ontvangen en in het verzoek het bedrag van de gevraagde staatssteun zelfs niet vermeldt, het maximale bedrag van de vorderingen van de begunstigde die kunnen worden voldaan, berekend door het Agentschap op basis van een besluit inzake steunintensiteit dat na de indiening van het verzoek is vastgesteld, automatisch kan worden geacht het plafond voor de-minimissteun te overschrijden.

- 23 Indien het antwoord op bovenstaande vraag bevestigend is, betwijfelt deze kamer ook of in een situatie zoals die in de onderhavige bestuursrechtelijke zaak [...], een uitlegging volgens welke het Agentschap, na het verzoek van appellante te hebben beoordeeld en te hebben vastgesteld dat het bedrag van de vorderingen van appellante die kunnen worden voldaan het de-minimissteunplafond overschrijdt, zonder afzonderlijk verzoek van appellante alleen dat deel van de steun als staatssteun aan haar uitbetaalt dat dit plafond niet overschrijdt, in strijd zou zijn met artikel 3, leden 3 bis en 7, en artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1408/2013.

III.

- 24 [OMISSIS] [verplichting tot verwijzing overeenkomstig artikel 267, derde alinea, VWEU].
- 25 [OMISSIS] Een antwoord op de in het dictum van deze beschikking geformuleerde vragen is van cruciaal belang voor de onderhavige zaak, aangezien daarmee uniforme nationale rechtspraak kan worden gewaarborgd, waardoor met name de voorrang van het Unierecht wordt verzekerd, en tevens een eenduidige en duidelijke beslissing kan worden genomen, in overeenstemming met de bepalingen van verordening nr. 1408/2013, over het geschil tussen de partijen over de mogelijkheid om appellante op basis van haar verzoek de-minimissteun toe te kennen.

[OMISSIS] [verwijzing naar bepalingen van procesrecht] Deze kamer

beschikt als volgt:

[OMISSIS] [standaard procesbewoordingen]

Het Hof van Justitie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- (1) Wanneer de begunstigde gedurende een periode van drie belastingjaren geen de-minimissteun heeft ontvangen en in het verzoek het specifieke bedrag van de gevraagde staatssteun niet kan vermelden, kan dan het maximale bedrag van de vorderingen van de begunstigde die kunnen worden voldaan, berekend door de nationale autoriteit die verantwoordelijk is voor het beheer van de steun op basis van een besluit van de minister van Landbouw van de Republiek Litouwen inzake

steunintensiteit dat na de indiening van het verzoek is vastgesteld, automatisch worden geacht het plafond voor de-minimissteun te overschrijden?

(2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, is dan in een situatie als die in de onderhavige bestuursrechtelijke zaak een uitlegging volgens welke de nationale autoriteit die verantwoordelijk is voor het beheer van de steun, na het verzoek van de aanvrager te hebben beoordeeld en te hebben vastgesteld dat het bedrag van de vorderingen van de aanvrager die kunnen worden voldaan het de-minimissteunplafond overschrijdt, zonder afzonderlijk verzoek van de aanvrager alleen dat deel van de steun als staatsteun aan hem uitbetaalt dat dit plafond niet overschrijdt, in strijd met artikel 3, leden 3 bis en 7, en artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1408/2013, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2019/316 van de Commissie van 21 februari 2019?

[OMISSIS]

[standaard procesbewoordingen en samenstelling van de rechtbank]